

POSTANOWIENIE

Dnia 12 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Monika Koba

w sprawie ze skargi J. R. o wznowienie postępowania
w sprawie z wniosku Skarbu Państwa - Wydziału Finansowego Prezydium
Wojewódzkiej Rady Narodowej w W.
przy uczestnictwie S. R. i E. R.
o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie, zakończonego
prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w O.
z dnia 30 września 1961 r., sygn. akt I Ns (...),
przy udziale Powiatu O. i Skarbu Państwa - Starosty O.
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 grudnia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej skarżącego
od postanowienia Sądu Okręgowego w W.
z dnia 2 grudnia 2015 r., sygn. akt IV Cz (...),

- 1) odrzuca skargę kasacyjną;**
- 2) zasądza od skarżącego J.R. na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 5.400 (pięć tysięcy czterysta) złotych oraz na rzecz Powiatu O. kwotę 3.600 (trzy tysiące sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania przed Sądem Najwyższym.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia i przysługuje tylko w ściśle określonych przez ustawodawcę przypadkach. W postępowaniu nieprocesowym w sprawach z zakresu prawa rzeczowego skarga kasacyjna przysługuje wyłącznie od wydanego przez sąd drugiej instancji postanowienia, co do istoty sprawy oraz od postanowienia w przedmiocie odrzucenia wniosku i umorzenia postępowania kończących postępowanie w sprawie, chyba, że przepis szczególny stanowi inaczej (art. 519¹ § 1 k.p.c.). Analogicznie w postępowaniu procesowym skarga kasacyjna przysługuje jedynie od wydanego przez sąd drugiej instancji prawomocnego wyroku lub postanowienia w przedmiocie odrzucenia pozwu albo umorzenia postępowania, kończących postępowanie w sprawie (art. 398¹ § 1 k.p.c.), z wyłączeniami, o których mowa w art. 398² k.p.c.

W analizowanym przypadku skarżący domagał się wznowienia postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w O. z dnia 30 września 1961 r., sygn. akt INs (...), stwierdzającym nabycie przez Skarb Państwa, przez zasiedzenie nieruchomości opuszczonej. Postanowieniem z dnia 15 grudnia 2014 r., wadliwie określonym wyrokiem, co zostało sprostowane prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w O. z dnia 4 marca 2015 r. (k. 144), Sąd Rejonowy odrzucił skargę, jako wniesioną po upływie ustawowego terminu. Zażalenie skarżącego od tego postanowienia (błędnie nazwane apelacją), zostało oddalone zaskarżonym postanowieniem.

Postanowienie sądu drugiej instancji oddalające zażalenie na postanowienie sądu pierwszej instancji o odrzuceniu skargi o wznowienie postępowania nie należy do żadnej z kategorii orzeczeń wymienionych w art. 519¹ § 1 k.p.c. ani 398¹ k.p.c., wobec czego nie przysługuje od niego skarga kasacyjna (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 czerwca 2001 r. I CZ 94/01, OSNC 2002, nr 3, poz. 34 i z dnia 28 września 2001 r. I PZ 60/01, niepubl.).

Ubocznie zauważenia wymaga, iż zgodnie z art. 518 k.p.c. apelacja przysługuje jedynie od postanowień sądu pierwszej instancji orzekających, co do istoty sprawy, natomiast na inne postanowienia sądu pierwszej instancji,

w wypadkach wskazanych w ustawie, przysługuje zażalenie. Zgodnie z art. 394¹ § 2 k.p.c. w zw. z 13 § 2 k.p.c. w sprawach, w których przysługuje skarga kasacyjna, zażalenie (a nie skarga kasacyjna) przysługuje na postanowienia sądu drugiej instancji kończące postępowanie w sprawie, z wyjątkiem jednak postanowień, o których mowa w art. 398¹ k.p.c., a także postanowień wydanych w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji. Mając na względzie, iż zaskarżone postanowienie zostało wydane w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji, nie przysługiwało od niego również zażalenie.

Ponadto, postanowienie odrzucające skargę o wznowienie postępowania, nie jest postanowieniem orzekającym, co do istoty sprawy, lecz postanowieniem rozstrzygającym kwestie formalne, od którego przysługiwało zażalenie, a nie apelacja. Nie sposób podzielić stanowiska skarżącego jakoby od zaskarżonego postanowienia przysługiwała mu skarga kasacyjna, z uwagi na oddalenie przez Sąd Okręgowy jego apelacji. Mylne nazwanie środka zaskarżenia apelacją zamiast zażaleniem, nie otwiera stronie drogi do wniesienia skargi kasacyjnej.

Z przytoczonych względów, na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. skarga podlega odrzuceniu. O kosztach postępowania wywołanego wniesieniem skargi orzeczono na podstawie art. 520 § 3 oraz § 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 5 pkt 1 i § 2 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r., poz. 1804), a także § 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 5 pkt 1 i § 2 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r., poz. 1800).